

MYRKURSINS BØRN
 Handrit: Súsanna Tórgarð
 Leikstjórn: Súsanna Tórgarð
 Leikarar: Beinta Clothier, Ría Tórgarð, Erling Eysturoy, Hans Tórgarð og Hjálmar Dam
 Pallmynd og búnar: Guðrun Øyahals
 Dramaturgiskur vegleiðari: Eyðun Johannesen
 Ljós: Árni Baldvinsson
 Ljóð: Jón McBirnie
 Tónleikur: Leivur Thomsen

Myndir: Finnur Justinussen

Í siðamisbrotum er tað ikki bara eitt offur og ein brotsmaður, sigur Súsanna Tórgarð, sum hevur skrivað og leikstjórnað leikin Myrkursins børn, ið verður frumsýndur á Tjóðpallinum leygarkvøldið klokkan 19

Randi Jacobsen

Tjóðpallurin hevur lagt seg eftir at framføra uppruna-føroyskar sjónleikir, og leygarkvøldið verður tann triði í ár frumsýndur.

Leikurin eitur Myrkursins børn.

- Tað er so týðningar-

mikið, at vit spæla leikir, sum lýsa veruleikan í nútíðar Føroyum, sigur Súsanna Tórgarð, sum hevur skrivað hendan leikin. Hon leikstjórnar eisini.

Vanligir spurningar

Leikgongdin er, at á einum niðurløgðum kirkjugarði

royna fimm fólk at yvirliva. Hetta eru fólk, sum á ein annan hátt eru komin skeivt fyri í lívinum. Tey vita nógv um sannleikan, men tey duga illa at handfara veruleikan. Tey tosa um brostnar vónir, hví tey ikki gjørdur hetta og hatta, og um lívið nú er nóg langt til tær ætlanir, tey settu sær.

- Hetta eru alt spurningar, sum menniskju seta sær í lívinum.

Tá ið ein maður verður funnin deyður á kirkjugarðinum ein morgun, koma ræðandi loyndarmál undan kavi.

Einfalt kvinnusýn

Súsanna Tórgarð byrjaði at skriva leikin fyri fimm ella seks árum síðan, og hugskotið kom eftir eina kjak-sending í útvarpinum. Evnið var fosturtøka.

- Í sendingini segði ein mannligur samkomuleiðari nakað soleiðis: "Kvinnan velur sjálv at leggja kropp til, tá ið hon ger barnið, og tí skal hon eisini taka ábyrgd av at bera barnið, føða tað og taka sær av tí". Hetta helt eg vera eina sera einfalda

útlegging, og tað undraði meg, at eingin kom við nakrari viðmerking, sigur Súsanna Tórgarð.

Tað hendi fyrr og hendir framvegis, at børn verða neyðtikin og misbrúkt. Og tíanverri kunnu fylgjurnar verða fyri genturnar, at tær gerast við barn.

Ógvusligar avleiðingar

Leikurin er ein ógvuslig søga um siðamisbrot og avleiðingarnar av, at alt verður tagt burtur.

- Avleiðingarnar eru ógvusligar av, at vit ikki tora ella megna at taka ábyrgd, men heldur royna at dylja

og skava út yvir veruleikan, sigur Súsanna Tórgarð, sum í leikinum hevur lagt dent á, hvussu neyðugt tað er beinanvegin at siga frá, tá ið børn hava verið fyri kynsligum ágangi. Jú fyrr tøgningin verður brotin, størri er møguleikin fyri, at óndi ringurin verður brotin. Tað gagnar bæði offri og gerningsmanni.

Leikurin snýr seg líka nógv um tey avvarðandi og onnur, sum eru rundan um tey misbrúktu.

Tora einki at siga

Tey misbrúktu og menniskjuni rundanum tey tora ofta einki at siga, tí tey ræðast tær ógvusligu avleiðingarnar. Og tað er torført í hesum litla samfelag at siga frá, tí øll liva so tætt upp at hvør øðrum, og so koma skommin og kenslan av skyld aftrat.

- Tað er sera týðningarmikið, at evnið verur lýst á ein forsvarligan hátt. Einki er bara svart ella hvítt. Alt er nógv meira samansett enn so, sigur Súsanna Tórgarð.

